

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Længsel

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972048295664/facsimile.pdf> (tilgået 09. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Saa Sagnet os fortæller,
Men dunkelt er dets Ord;
Hvad Folkets Mund os melder,
Har Tvivlen i sit Spor.
End ingen Grandsker kjender
Man, som for Dag har bragt,
Hvor de trofaste Hænder
Stig Hvides Been har lagt.

LÆNGSEL.

Jeg kunde slet ikke sove
For Nattegalens Røst,
Som fra de dunkle Skove
Sig trængte til mit Bryst.
Jeg aabnede Vinduet stille
Og stirred i Mulmet hen,
Og lod hver Elskovstrille
Mig synge om *Dig* igjen.

Et Posthorn i det Fjerne,
Et Suk af Nattens Vind,
Et Glimt af en eensom Stjerne
Vakte mit stille Sind;
Dit Billed sagte hensvæved
Paa Nattens Baggrund huldt;
Mit Hjerte zittred og bæved
Længsel og smertefuldt.

Min Tanke jeg *Dig* sendte,
Jeg sendte *Dig* mit Blik;
Ak, hvor mit Hjerte brændte,

At intet Svar jeg fik;
Kun Pust af Nattevinden,
Fra Grenen hist et Vink,
Den kolde Dug fra Linden,
Og Stjernens kolde Blink.

Du tænker vel, jeg har glemt Dig?
Men troe mig, om Du kan,
Jeg har i Hjertet gjemt Dig,
Og skal over Gravens Rand,
Trods Dødens bittre Kulde,
Hiinsides Livets Kyst
Bære dit Navn, det hulde,
Prentet dybt i mit Bryst.

TIL BEPPINA.

Med et Par Castagnetter.

Hvor tidt har jeg ønsket at see
De sortbrune Øines Glands,
Naar i slangesmidige Dands
De forraadte det brændende Indre,
Mens paa SierraNevadas Snee
Andalusiens Sol monne tindre,
Mens Kilder rislede ned
Gjennem Klippens brune Rifter
Og balsamiske Luftninger gled
Over Palmernes grønne Vifter.

Men nu, ved det danske Sund,
Ved Strand, i den landlige Bo,
— Hvis Haabet bliver mig tro —
Skal henrykt mit Øie følge